

Bruxelles, den 3. juli 2026
(OR. en)

11122/26

ECOFIN 912
UEM 316
SOC 441
EMPL 243
COMPET 856
ENV 832
EDUC 298
ENER 454
JAI 892
GENDER 129
JEUN 172
SAN 530
ECB
EIB

NOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	RÅDETS HENSTILLING om Frankrigs økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

Hermed følger til delegationerne ovennævnte udkast til Rådets henstilling, som er blevet revideret og godkendt af de forskellige rådsudvalg og færdigbehandlet af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg på grundlag af Kommissionens forslag COM(2026) 210 final.

RÅDETS HENSTILLING

om Frankrigs økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97¹, særlig artikel 3, stk. 3,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 (EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>).

som tager følgende i betragtning:

- (1) I forordning (EU) 2024/1263 præciseres det, at formålet med rammen for økonomisk styring er dels at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst samt modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, dels at forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud. Det fastsættes i forordningen, at Rådet og Kommissionen foretager multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Det europæiske semester indbefatter navnlig udformning samt overvågning af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger.
- (2) Den 25. november 2025 vedtog Kommissionen en udtalelse om Frankrigs udkast til budgetplaner for 2026. Samme dag vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 ligeledes rapporten om varslingsmekanismen 2026, hvori Frankrig ikke blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Kommissionen vedtog også en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Den Europæiske Union samt et forslag til den fælles rapport om beskæftigelsen 2026, hvori gennemførelsen af beskæftigelsesretningslinjerne og principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder analyseres. Rådet vedtog henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet² den 21. april 2026 og den fælles rapport om beskæftigelsen samt henstillingen om den menneskelige kapital den 9. marts 2026.

² EUT C, C/2026/2434, 28.4.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/2434/oj>.

- (3) Den 29. januar 2025 offentliggjorde Kommissionen konkurrenceevnekompasset, som udgør en strategisk ramme med henblik på at styrke Unionens globale konkurrenceevne i de næste fem år. Heri peges der på tre omstillingsforudsætninger, nemlig innovation, dekarbonisering og konkurrenceevne, samt på sikkerhed som væsentlige katalysatorer for bæredygtig økonomisk vækst. Konkurrenceevnekompasset har siden offentliggørelsen dannet grundlag for arbejdet i det europæiske semester, hvilket sikrer, at medlemsstaternes økonomiske politikker stemmer overens med EU's strategiske målsætninger, og at der således skabes en fælles tilgang til økonomisk styring, der fremmer bæredygtig vækst, innovation og modstandsdygtighed i hele Unionen.
- (4) I 2026 forløber det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker fortsat sideløbende med genopretnings- og resiliensfacilitetens endelige gennemførelsesstadium³. Genopretnings- og resiliensplanerne har sammen med finansieringen inden for rammerne af samhørighedspolitikken spillet en afgørende rolle med hensyn til at opfylde de politiske prioriteter under det europæiske semester, idet planerne var nødvendige for at tage effektivt hånd om alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de relevante landespecifikke henstillinger fra de seneste semesterforløb, og der var behov for programmer, som finansieres via den europæiske samhørighedspolitik, for at tage hensyn til de landespecifikke henstillinger. I takt med at genopretnings- og resiliensfaciliteten nærmer sig sin udløbsdato, er det fortsat vigtigt at fastholde og bygge videre på de reformer og investeringer, som støttes og gennemføres inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig dem, der bidrager til at håndtere de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger.
- (5) Den 3. juni 2026 offentliggjorde Kommissionen landerapporten for Frankrig 2026. Heri foretages der en vurdering af Frankrigs fremskridt med efterlevelsen af de landespecifikke henstillinger for 2025, og der gøres status over Frankrigs gennemførelse af genopretnings- og resiliensplanen. På grundlag af denne analyse udpeges i landerapporten de mest presserende udfordringer, som Frankrig står over for. Rapporten indeholder også en vurdering af Frankrigs fremskridt med gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og opfyldelsen af Unionens overordnede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse samt af fremskridtene med gennemførelsen af De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj>).

- (6) Den 21. januar 2025 vedtog Rådet på grundlag af Kommissionens vurdering og henstilling en henstilling om godkendelse af Frankrigs nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag⁴. Planen dækker perioden 2025-2029 og beskriver en finanspolitisk tilpasning fordelt over syv år. Rådets henstilling indeholdt følgende maksimale vækstrater i nettoudgifterne: 0,8 % i 2025, 1,2 % i 2026, 1,2 % i 2027, 1,2 % i 2028 og 1,1 % i 2029, hvilket svarer til maksimale kumulerede vækstrater – beregnet med 2023 som basisår – på 4,6 % i 2025, 5,8 % i 2026, 7,1 % i 2027, 8,4 % i 2028 og 9,5 % i 2029. For 2025-2029 stemmer disse maksimale vækstrater i nettoudgifterne overens med den korrigerende kurs som henstillet af Rådet i medfør af artikel 126, stk. 7, i TEUF den 21. januar 2025 med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁵. På grundlag af Kommissionens vurdering af virkningsfulde foranstaltninger af 3. juni 2026⁶ suspenderes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Frankrig.
- (7) Ruslands angrebskrig mod Ukraine og dens følgevirkninger udgør en eksistentiel udfordring for Den Europæiske Union. Kommissionen har opfordret medlemsstaterne til at anmode om en koordineret aktivering af stabilitets- og vækstpaktens nationale undtagelsesklausul for at støtte EU's bestræbelser på at sikre en hurtig og betydelig forøgelse af forsvarsudgifterne⁷, og Det Europæiske Råd bifaldt forslaget på sit møde den 6. marts 2025. Medlemsstaterne kan stadig anmode om aktivering af den nationale undtagelsesklausul på ethvert tidspunkt indtil 2028, hvis de opfylder kriterierne i artikel 26 i forordning (EU) 2024/1263.

⁴ Rådets henstilling af 21. januar 2025 om godkendelse af Frankrigs nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag (EUT C, C/2025/659, 10.2.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/659/oj>).

⁵ Rådets henstilling med henblik på at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig til ophør, vedtaget den 21. januar 2025. Alle dokumenter i relation til proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for Frankrig findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-governance-framework/stability-and-growth-pact/corrective-arm-excessive-deficit-procedure/excessive-deficit-procedures-overview/france_en.

⁶ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

⁷ Meddelelse fra Kommissionen om tilpasning til øgede forsvarsudgifter inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten, Bruxelles, 19.3.2025 (C(2025) 2000 final).

- (8) Den 7. maj 2026 forelagde Frankrig sin årlige statusrapport 2026⁸ om overholdelsen af de anbefalede maksimale vækstrater i nettoudgifterne, gennemførelsen af det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden samt gennemførelsen af reformer og investeringer til reaktion på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af de landespecifikke henstillinger under det europæiske semester. Den årlige statusrapport afspejler også Frankrigs halvårslige rapportering om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af Frankrig genopretnings- og resiliensplan, jf. artikel 27 i forordning (EU) 2021/241. Rapporteringen om de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, indgår i den årlige statusrapport.
- (9) I 2025 udgjorde realvæksten i BNP 0,8 %, og HICP-inflationen lå på 0,9 %. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes det reale BNP at stige med 0,8 % i 2026 og 1,1 % i 2027, mens HICP-inflationen ventes at ligge på 2,4 % i 2026 og 1,8 % i 2027.

⁸ De årlige statusrapporter 2026 findes på: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en.

- (10) Ifølge data fra Eurostat⁹ faldt Frankrigs offentlige underskud fra 5,8 % af BNP i 2024 til 5,1 % af BNP i 2025. Faldet i underskuddet i 2025 afspejler hovedsagelig indtægtsforøgende foranstaltninger for omkring 0,5 % af BNP og udgiftsreducerende foranstaltninger, især inden for offentligt forbrug og sociale overførsler, for knap 0,3 % af BNP, samt at skatteindtægterne stiger hurtigere end det nominelle BNP. Denne indtægtsdynamik stammer hovedsagelig fra indirekte skatter og selskabsskatter. Disse har mere end opvejet den stigning på 0,2 procentpoint i rentebetalingerne på den offentlige gæld, som skyldes stor gæld og højere renter på nye obligationsudstedelser. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes der ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 et underskud på 5,1 % af BNP i 2026 og 5,7 % af BNP i 2027. Det uændrede underskud i 2026 skyldes flere faktorer. På den ene side afspejler det indtægtsforøgende foranstaltninger for 0,5 % af BNP (hvoraf 0,3 % af BNP er af midlertidig karakter), som bl.a. omfatter forlængelsen af store virksomheders særlige bidrag, en ekstraskat på høje indtægter og forhøjelsen af det generelle sociale bidrag (CSG) på finansielle indtægter samt nedskæringerne i udgiftsbevillingerne til de forskellige ministerier og offentlige forvaltninger i budgettet for 2026. På den anden side forventes skatteindtægterne, foruden indvirkningen af disse foranstaltninger, at stige en anelse hurtigere end den økonomiske aktivitet. Foruden de negative virkninger for væksten ventes konflikten i Mellemøsten desuden at have en yderligere direkte budgetvirkning på 0,2 % af BNP som følge af en højere rentebyrde på inflationsindeksede obligationer (0,1 % af BNP), lavere indtægter som følge af indekseringen af fritagelserne for socialsikringsbidrag for personer på mindsteløn og højere militærudgifter til missioner i området. Denne indvirkning forventes stort set at opveje de yderligere udgiftsbesparelser, der blev annonceret i april. Stigningen i underskuddet i 2027 afspejler hovedsagelig udfasningen af midlertidige foranstaltninger på indtægtssiden i 2026 for 0,3 % af BNP.

⁹ Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.

- (11) Ifølge Kommissionens estimater var den finanspolitiske kurs¹⁰, som omfatter både nationalt finansierede og EU-finansierede udgifter, kontraktiv med 0,9 % af BNP i 2025. Den forventes at være kontraktiv med 0,9 % af BNP i 2026 og ekspansiv med 0,3 % af BNP i 2027.
- (12) Ifølge data fra Eurostat¹¹ steg Frankrigs offentlige gæld fra 112,6 % af BNP ved udgangen af 2024 til 115,6 % af BNP ved udgangen af 2025. Stigningen i gældskvoten i 2025 afspejler hovedsagelig store primære underskud og stigende rentebetalinger, som mere end opvejer den nominelle væksts gældsnedbringende virkning. På grundlag af de politiske foranstaltninger, der var kendt på skæringsdatoen for prognosen, forventes gældskvoten ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 at stige til 118,1 % ved udgangen af 2026 og yderligere til 120,2 % ved udgangen af 2027. Stigningerne i 2026 og 2027 afspejler hovedsagelig de samme forhold som i 2025.
- (13) Ifølge data fra Eurostat¹² udgjorde Frankrigs samlede offentlige forsvarsudgifter 1,9 % af BNP i 2025. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 ventes de at udgøre 2,1 % af BNP i 2026¹³.

¹⁰ Den finanspolitiske kurs bestemmes ud fra den årlige ændring i den underliggende offentlige budgetstilling. Den bruges til at bedømme den økonomiske impuls fra finanspolitiske tiltag, både dem, der finansieres nationalt, og dem, der finansieres over EU-budgettet. Den finanspolitiske kurs måles som forskellen mellem i) den potentielle vækst på mellemlang sigt og ii) ændringen i de primære udgifter ekskl. diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og inkl. udgifter finansieret med ikketilbagebetalingspligtig støtte (tilskud) fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde.

¹¹ Eurostat – euroindikatorer, 22.4.2026.

¹² Eurostat, offentlige udgifter opdelt efter formålsskategorien for offentlig forvaltning og service (COFOG).

¹³ NATO's definition af forsvarsudgifter adskiller sig fra definitionen i COFOG. Der kan også være forskelle som følge af tidspunktet for registrering af udgifterne, navnlig i forbindelse med militært udstyr, da NATO's registrering ikke følger nationalregnskabsreglerne med hensyn til registreringstidspunkt.

- (14) Unionen står fortsat over for en risiko for afbrydelser i energiforsyningen og høj prisvolatilitet, som forværres yderligere af geopolitiske spændinger, der påvirker de globale olie- og gasmarkeder. Erfaringerne fra energikrisen i 2022-2023 har vist, at brede og ikkemålrettede foranstaltninger har betydelige finanspolitiske omkostninger og er socialt og økonomisk ineffektive. Siden krigen i Mellemøsten brød ud i februar 2026, har Frankrig vedtaget adskillige målrettede finanspolitiske foranstaltninger til at afbøde virkningerne af høje energipriser for husholdninger og virksomheder¹⁴. Disse omfatter godtgørelse svarende til ca. 20 eurocent pr. liter på brændstofpriserne for mikrovirksomheder og SMV'er i den offentlige transportsektor, fiskeri (i dette tilfælde øget i maj) samt virksomheder inden for byggeri og offentlige arbejder i april og maj; en tilsvarende godtgørelse til lavtlønnede for erhvervsmæssig brug af private køretøjer mellem april og juni; godtgørelse til landbrugere for punktafgifter på off road-diesel på 4 eurocent pr. liter i april, som blev øget til 15 eurocent pr. liter i maj; og en ekstraordinær dækning af socialsikringsbidragene for de hårdest ramte landbrugere i april. Disse foranstaltninger skal i princippet udfases i juni 2026, og ifølge Kommissionens forårsprognose 2026 udgør omkostningerne herved mindre end 0,1 % af BNP. Hvis foranstaltningerne forbliver i kraft indtil udgangen af 2026, vil de finanspolitiske omkostninger ifølge Kommissionens estimater udgøre mindre end 0,1 % af BNP i 2026.
- (15) Ifølge Kommissionens beregninger steg Frankrigs nettoudgifter med 0,7 % i 2025 og med 4,0 % samlet set i 2024 og 2025. Væksten i nettoudgifterne i 2025 er under den anbefalede maksimale vækstrate. For 2024 og 2025 samlet set ligger den kumulerede vækstrate for nettoudgifterne også under den anbefalede maksimale vækstrate.

¹⁴ Situationen på skæringsdatoen for Kommissionens forårsprognose 2026 (4. maj 2026).

- (16) Ifølge Kommissionens beregninger forventes Frankrigs nettoudgifter at stige med 1,4 % i 2026 og med 5,4 % samlet set i 2024, 2025 og 2026. Den forventede vækst i nettoudgifter i 2026 ligger over den anbefalede maksimale vækstrate med en afvigelse på 0,1 % af BNP på årsbasis. For 2024, 2025 og 2026 samlet set ligger den forventede kumulerede vækstrate for nettoudgifterne under den anbefalede maksimale vækstrate.
- (17) I henstillingen om godkendelse af Frankrigs mellemfristede plan præciseres det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden, sammen med en tidsplan for gennemførelsen heraf. Under hensyn til oplysningerne i Frankrigs årlige statusrapport finder Kommissionen, at gennemførelsen af de vigtigste elementer af disse reformer og investeringer, som skulle være gennemført pr. 30. april 2026, generelt er godt på vej. Omlægningen af fritagelserne for socialsikringsbidrag efter mindstelønnen har imidlertid givet færre indtægter end forventet. Kommissionen mener, at Frankrig overordnet set har opfyldt sine forpligtelser på tilfredsstillende vis. Pensionsreformen fra 2023 er blevet suspenderet indtil januar 2028¹⁵.

¹⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Investeringsbank: Det Europæiske Semester 2026 – Forårspakke (COM(2026) 200 final).

- (18) Frankrig står fortsat over for høje risici for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt og mellemstore holdbarhedsrisici på lang sigt. En omfattende og sammenhængende finanspolitisk strategi på både indtægts- og udgiftssiden er nødvendig for at øge den potentielle vækst og bringe den offentlige gæld ind på en nedadgående bane for at sikre dens holdbarhed. Med 57,2 % af BNP i 2025 var Frankrigs offentlige udgifter fortsat på det næsthøjeste niveau i EU og 7,7 procentpoint over EU-gennemsnittet. I Kommissionens forårsprognose for 2026 anslås denne forskel fortsat at ligge på omkring 7 procentpoint i 2026. De vedvarende høje offentlige udgifter i Frankrig giver anledning til bekymringer med hensyn til effektiviteten og kræver samtidig en høj samlet skattebyrde, som igen hæmmer den økonomiske effektivitet. En varig finanspolitisk konsolidering i Frankrig kræver derfor afgørende foranstaltninger vedrørende de offentlige udgifters niveau, sammensætning og samlede effektivitet. Med henblik herpå er der behov for skærpede besparelsestilsagn i forhold til dem, der er fastsat i den franske mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. En sammenhængende og effektiv strategi til varigt at reducere de offentlige udgifter og samtidig forbedre deres kvalitet bør systematisk bygge på ambitiøse og omfattende udgiftsanalyser som et centralt element i budgetprocessen i overensstemmelse med prioriteterne på mellemlang sigt. Ud over at bidrage til finanspolitisk konsolidering ville dette styrke Frankrigs vækstpotentiale ved at kanalisere offentlige midler til mere væksthæmmende politikker.

- (19) De offentlige pensionsudgifter i Frankrig udgjorde 14,6 % af BNP i 2023 og er derfor relativt høje. Ifølge rapporten om befolkningsaldring for 2024 forventes ældrekvoten at stige betydeligt i de kommende årtier, fra 38,2 % i 2022 til 53,2 % i 2050 og 57,8 % i 2070. Samtidig er den faktiske pensionsalder lav, nemlig 62,2 år i 2022. Pensionsreformen fra 2023 bidrog bl.a. til at forbedre de offentlige financers holdbarhed ved at fremrykke forhøjelsen af den bidragsperiode, der kræves for at opnå fuld pension, og ved gradvist at forhøje minimumsalderen for pensionering for at øge beskæftigelsen og den potentielle vækst. I sin mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag forpligtede Frankrig sig til at bevare virkningen af pensionsreformen fra 2023 på systemets finansielle holdbarhed i perioden 2026-2040. I december 2025 blev reformen imidlertid suspenderet indtil januar 2028. Denne suspension medfører en forværring af den offentlige saldo frem til midten af 2030'erne, en stigning i den offentlige gæld, og den dæmper reformens positive virkninger for arbejdsmarkedet, idet de tidligere omtalte udfordringer fortsat er meget betydelige.

- (20) Skattebyrden i Frankrig ligger fortsat betydeligt over EU-gennemsnittet. I 2025 udgjorde skatteindtægterne i Frankrig 44,3 % af BNP mod i gennemsnit 39,9 % for EU-27, og den implicitte skattesats på arbejde samt de skatter på arbejde, der påhviler arbejdsgiverne, var også blandt de højeste i EU. Produktionsskatterne, der er særlig skadelige for væksten, lå i 2024 med 4,4 % af BNP også langt over EU-gennemsnittet på 2,4 % af BNP, hvilket hæmmer konkurrenceevnen. Navnlig ligger produktionsskatter på den samlede lønsum og lønudbetalinger samt på jord, bygninger og andre konstruktioner over EU-gennemsnittet. Forbrugsskatter er derimod relativt lave, selv om de er mindre forvridende. Samtidig øger de mange skatteudgifter på det finanspolitiske og sociale område skattesystemets kompleksitet, medfører en væsentligt mindre effektiv ressourceallokering og udgør en tung budgetmæssig byrde (på næsten 6 % af BNP i 2025). En mere vækstfremmende sammensætning af skatterne ville kræve en omfattende finanspolitisk strategi med henblik på at øge den potentielle vækst og skattesystemets samlede effektivitet og samtidig understøtte finanspolitisk konsolidering. En reduktion af skattebyrden på arbejde (herunder socialsikringsbidrag) og produktiv kapital, samtidig med at forbrugsafgifterne, herunder miljøafgifterne, hæves, kan bidrage til at mindske de økonomiske forvridninger og understøtte konkurrenceevne og vækst. Desuden ville en reduktion og rationalisering af skatteudgifter på det finanspolitiske og sociale område bidrage til at udvide skattegrundlaget og dermed bidrage til at undgå forhøjelser af de lovbestemte satser.
- (21) Den administrative kompleksitet i Frankrig er høj. Eksistensen af mange administrative niveauer medfører komplekse finansielle relationer på tværs af forskellige forvaltningsniveauer og overlappende kompetencer. Dette medfører overflødige koordineringsomkostninger, uden nødvendigvis at forbedre kvaliteten af de offentlige tjenesteydelser. En reduktion af den administrative kompleksitet og en præcisering af kompetencer og finansielt ansvar på tværs af forskellige forvaltningsniveauer ville bidrage til en effektiv styring af udgifter og indtægter i overensstemmelse med de budgetmæssige forpligtelser. Dette ville øge de offentlige udgifters samlede effektivitet og kvalitet og samtidig understøtte den finanspolitiske konsolidering.

- (22) De regionale forskelle i offentlige tjenesteydelser består fortsat, f.eks. inden for sundhedsydelser (navnlig i områder uden læger), uddannelse, mobilitet og boliger, og landdistrikterne står over for særlige udfordringer med hensyn til adgangen til basale tjenester. I Frankrigs regioner i den yderste periferi hæmmer mangelfuld arealplanlægning og begrænset administrativ kapacitet yderligere en effektiv gennemførelse af politikker og offentlige investeringer.
- (23) Det er fortsat afgørende, at lokale og regionale myndigheder, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundet og andre relevante interessenter inddrages systematisk, på en meningsfuld måde og i rette tid for at sikre et bredt ejerskab til og således en vellykket gennemførelse af Unionens finansieringsinstrumenter, herunder også i forbindelse med det europæiske semester.
- (24) Hvad angår tempoet for gennemførelsen af programmer vedrørende samhørighedspolitikken, som omfatter støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), ligger Frankrig over gennemsnittet for EU både med hensyn til projektudvælgelse og udbetalinger. Det er vigtigt at opretholde det nuværende momentum og samtidig sikre, at investeringerne skaber størst mulige konkrete resultater. Frankrig har allerede truffet foranstaltninger inden for rammerne af programmerne vedrørende samhørighedspolitikken for at styrke konkurrenceevne og vækst. Imidlertid er der stadig vanskeligheder ved at gennemføre visse programmer i regionerne i den yderste periferi, og det kan blive vanskeligt at nå programmålene. Samtidig skal Frankrig fremskynde anvendelsen af FRO, idet midlerne skal være udbetalt inden udgangen af 2026. Det er vigtigt, at de nye investeringer, som Frankrig har udpeget i sin midtvejs gennemgang af fondene under samhørighedspolitikken, navnlig investeringer knyttet til de fem prioriteter i forordningen om midtvejs gennemgangen¹⁶, gennemføres hurtigt og effektivt.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2025/1914 af 18. september 2025 om ændring af forordning (EU) 2021/1058 og (EU) 2021/1056 for så vidt angår særlige foranstaltninger til at adressere strategiske udfordringer i forbindelse med midtvejs gennemgangen.

- (25) Ud over de ovenfor beskrevne udfordringer står Frankrig også over for udfordringer relateret til administrative og lovgivningsmæssige byrder, intensiteten af virksomhedernes forskning og udvikling, støtte til disruptiv innovation, effektiviteten af samarbejdet mellem virksomheder og den akademiske verden, digitalisering af små og mellemstore virksomheder (SMV'er), dekarboniseringen af transport og bygninger, udbredelsen af vedvarende energikilder og tilhørende investeringer i elnettet og lagring samt elektrificering af slutanvendelser, vandkvalitet og vandknaphed, mangel på kvalificeret arbejdskraft, unges arbejdsmarkedsresultater, uddannelsessystemet, lærerfaget og fattigdom blandt personer i arbejde og børnefattigdom.
- (26) Det fremgår af konkurrenceevnekompasset, at alle institutioner på EU-plan, nationalt plan og lokalt plan skal yde en betydelig indsats for at skabe enklere regler og hurtigere administrative procedurer. Frankrig er også nødt til at yde en yderligere indsats for at mindske de administrative byrder. Dette ville også indebære en større tilgængelighed af digitale offentlige tjenester for borgere og virksomheder, eftersom udbuddet af sådanne tjenester er stagneret og fortsat ligger under EU-gennemsnittet. I midten af april 2026 blev loven om forenkling af den økonomiske levetid vedtaget. Loven indfører en "virksomhedstest" og et særligt organ, forenklingsrådet, der samler repræsentanter for erhvervslivet, til at afprøve nye og ændrede normer. Forenklingsrådet kan også høres om de eksisterende regler. Loven gør det på visse betingelser lettere at etablere industri- og infrastrukturprojekter samt datacentre og letter projekter i forbindelse med energiomstillingen. Loven letter også virksomhedernes adgang til offentlige udbud. En betydelig og stigende andel af virksomhederne i Frankrig anså arbejdsmarkedsregulering og erhvervsregulering for at være en væsentlig hindring for investeringer¹⁷. Procedurer vedrørende betalingsstandsning, aktivitetssophør og retlige procedurer anses for at være de mest komplekse at gennemføre. Selv om forenklingsloven letter virksomhedsoverdragelser, omhandler den ikke procedurerne for aktivitetssophør.

¹⁷ 27 % og 26 % for henholdsvis arbejdsmarkedsregulering og erhvervsregulering i 2025 mod 20 % og 19 % i 2024. Samlet set anså ca. 60 % af virksomhederne i Frankrig disse regler for at være en hindring for investeringer i 2025. EIB's investeringsundersøgelser for 2025 og 2024.

- (27) De lovgivningsmæssige restriktioner for indenlandske virksomheder er fortsat højere i Frankrig end i sammenlignelige lande for flere erhverv og er blandt de højeste i EU for detailhandlen. En gennemgang af obligatoriske lokale prøver for udenlandske erhvervsudøvere, en reduktion af obligatoriske minimumshonorarer og tilbud om alternativer til obligatorisk medlemskab af en faglig organisation kunne hjælpe væksten af nye innovative virksomheder og reducere omkostningerne til mellemprodukter. En lempelse af restriktionerne for detailhandelen – såsom registreringskrav, tilladelser og driftsmæssige begrænsninger – kan bidrage til at forbedre forretningsaktiviteterne og være til gavn for forbrugerne i kraft af konkurrencedygtige priser og et bredere udvalg af produkter. En forenkling af de lovgivningsmæssige rammer for byggesektoren, herunder tilladelsesprocedurer, kunne bidrage til at afhjælpe begrænsninger i boligudbuddet. Nationale regler om emballering og mærkning pålægger varehandelen overholdelsesbyrder. Ifølge Kommissionens vurdering og OECD er de lovgivningsmæssige restriktioner for grænseoverskridende handel med tjenesteydelser inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) i Frankrig blandt de højeste i EU, navnlig inden for arkitektur, juridiske tjenesteydelser, regnskabsydelser, distributionstjenester, lufttransport, jernbanegodstransport og vejgodstransport. Bedre vilkår for markedsadgang, mere gennemsigtige licensordninger og færre hindringer for personers bevægelighed, understøttet af bestræbelser på at mindske friktioner i den digitale handel, kunne gøre det muligt for Frankrig at realisere gevinster i produktivitet og konkurrenceevne.

- (28) Selv om Frankrig har en af de højeste andele af offentlig støtte til virksomhedernes forskning og udvikling i EU, stagnerer den private forsknings- og udviklingsaktivitet i Frankrig og lå fortsat noget under EU-gennemsnittet i 2024. Den vigtigste mekanisme, skattefradraget for forskning, forventes at stige til 8,0 mia. EUR i 2026 (0,3 % af BNP)¹⁸. Evalueringen blev foretaget af det nationale råd for evaluering af innovationspolitiske tiltag i 2021 og viste, at ordningen ikke havde nogen nævneværdig virkning på de større virksomheder, til trods for at halvdelen af støtten tildeles dem. Bedre målretning af støtten til innovative SMV'er, midcapselskaber og nystartede virksomheder og fremme af deres anvendelse af ordningen kunne sætte skub i indsatsen inden for forskning og udvikling, da disse virksomheder er mere finansielt begrænsede. En sænkning af tærsklen for støtteberettigede udgifter under skattefradraget for forskning og en forøgelse af fordelene for mindre og yngre innovative virksomheder kunne gøre ordningen mere effektiv med hensyn til at øge forsknings- og udviklingsintensiteten ved at øge additionalitetseffekterne.

¹⁸ OECD (2020), "How effective are R&D tax incentives? New evidence from the OECD microBeRD project", politisk notat fra direktoratet for videnskab, teknologi og innovation, OECD, Paris. Conseil d'analyse économique (2022), Focus nr. 090-2022 "Renforcer l'impact du Crédit d'impôt recherche", Philippe Aghion, Nicolas Chanut et Xavier Jaravel. Bunel, S. and Sicsic, M. (2024), '*Les incitations fiscales à la recherche et développement et à l'innovation: état des lieux, effets et alternatives*', Sciences Po LIEPP Working Paper n°163.

- (29) Målrettet innovationsstøtte, som den der ydes gennem investeringsplanen France 2030, understøtter typisk en stigning i investeringer i immaterielle aktiver, herunder i intellektuelle ejendomsrettigheder, hvilket fører til højere produktivitet og konkurrenceevne¹⁹. En evaluering af France 2030 fra 2023 peger på en betydelig indvirkning på BNP og beskæftigelsen, selv om en rationalisering af støtten kunne være gavnlig. Frankrig bremser imidlertid udrulningen af France 2030, og der er endnu ikke bebudet en opfølgende investeringsplan. Indførelsen af et flerårigt strategisk investeringsprogram, der er rettet mod disruptiv innovation og omfatter hele forsknings- og innovationscyklussen, med forbedret styring i overensstemmelse med erfaringerne fra France 2030²⁰, kunne fremskynde udbredelsen af nye teknologier og understøtte industriel suverænitet i centrale strategiske sektorer, økonomisk sikkerhed og langsigtet vækst.

¹⁹ Roth, F. og Thum, A. E. (2013). Intangible capital and labor productivity growth: Panel evidence for the EU from 1998-2005. *Review of Income and Wealth*, 59(3), 486-508. <https://doi.org/10.1111/roiw.12009>; Dimas, P., D. Stamopoulos and A. Tsakanikas (2022), 'Intangibles and Participation in Global Value Chains in the EU: Evidence from the GLOBALINTO Input-Output Intangibles Database', *Economic and Business Review*.

²⁰ Cour des comptes (2024), "10 ans de politiques publiques en faveur de l'industrie", s. 86-87; Le Comité de surveillance des investissements d'avenir (2026), "France 2030: un déploiement massif et rapide à pérenniser, un impact à renforcer", [2ce0410dc4f9499917f929e71c6f716395ef68aa.pdf](https://www.csa.avenir.fr/fr/rapports/2026/france-2030-un-deploiement-massif-et-rapide-a-perenniser-un-impact-a-renforcer).

- (30) Franske vækstvirksomheder står fortsat over for et betydeligt finansieringsgab. I gennemsnit har en fransk virksomhed kun rejst 60 % så meget kapital som en sammenlignelig virksomhed i USA 10 år efter etableringen²¹. Da vækstvirksomheder er mere produktive og mere innovative end andre virksomheder, ville en afhjælpning af innovationsfinansieringsgab og en forøgelse af investeringerne i venturekapital og privat egenkapital forbedre Frankrigs vækstudsigter. Dette kan opnås ved i højere grad at udnytte midler fra institutionelle investorer, herunder gennem Tibi-initiativet, mobilisere detailinvesteringer og i sidste ende lette adgangen til markedet for børsintroduktioner (IPO)²². Mere generelt kunne opsparings- og investeringsøkosystemet i Frankrig styrkes til gavn for økonomien ved at øge aktiebeholdningerne hos institutionelle investorer såsom pensionsfonde og forsikringsselskaber og tilskynde detailinvestorer til at foretage aktieinvesteringer, navnlig via "Plan d'Epargne en Actions" (PEA).

²¹ Fratto, C., Gatti, M., Kivernyk, A., Sinnott, E. og van der Wielen, W. (2024). The scale-up gap: Financial market constraints holding back innovative firms in the European Union, European Investment Bank. <https://doi.org/10.2867/382579>.

²² Ifølge EIF Equity Survey 2025 ([eif-equity-survey-2025.pdf](#)) angav næsten halvdelen af de komplementarer, der forvalter venturekapitalfonde i Europa, markeder for børsintroduktioner som en væsentlig hindring for opskalering. Andre og endnu vigtigere hindringer skyldes fragmenterede markeder, adgang til kapital og en lavere risikovillighed blandt investorer.

- (31) Tættere forbindelser mellem videnskab og erhvervsliv er afgørende for at skabe innovation. Der er indført en lang række organer²³ og instrumenter til at støtte et sådant samarbejde i Frankrig. Komplexiteten i Frankrigs økosystem for teknologioverførsel og nyttiggørelse af forskning udgør imidlertid, som fremhævet af Inspection générale des finances i 2024²⁴, en væsentlig hindring. I 2025 blev der iværksat en gennemgang af forvaltnings- og finansieringsmodellen for virksomheder, der fremskynder teknologioverførsel (SATT), og mere generelt af deres rolle med hensyn til at forbedre teknologioverførsel på lokalt plan med henblik på en ny organisationsstruktur senest i 2027. For at forbedre innovationsresultaterne er det nødvendigt at øge effektiviteten af økosystemerne for viden- og teknologioverførsel. Dette kan opnås ved at rette indsatsen mod konkrete resultater, såsom en betydelig stigning i antallet af patentansøgninger, beskyttelse af intellektuel ejendomsret og virksomhedsetablering. En forenkling af økosystemerne, f.eks. ved at strømline de eksisterende enheders roller eller styrke samarbejdet mellem dem, kunne også give bedre resultater.

²³ Såsom virksomheder, der fremskynder teknologioverførsel (Sociétés d'accélération du transfert de technologies, SATT), institutter for teknologisk forskning (Instituts de Recherche Technologique) og universitetshospitalsinstitutter (Instituts Hopitalo-Universitaires).

²⁴ Overvågningsudvalget for fremtidsinvesteringer. Evaluering af den første bølge af det fremtidige investeringsprogram (PIA, 2009-2019), november 2019, [Le PIA, un outil à préserver, une ambition à refonder](#); Cour des comptes (2018), *Les outils du PIA consacrés à la valorisation de la recherche publique*; Inspection générale des finances (2024), *Évaluation des dispositifs Carnot*.

- (32) Trods fremskridt med digitalisering af SMV'er og indførelse af avancerede digitale teknologier ligger Frankrig fortsat under EU-gennemsnittet. De vigtigste flaskehalse i digitalisering af SMV'er vedrører mangel på ekspertise og færdigheder, bekymringer vedrørende cybersikkerhed og finansielle begrænsninger, navnlig som følge af et uklart investeringsafkast. Forsinket indførelse af digitale teknologier, navnlig i SMV'er, er en af de faktorer, der hæmmer produktivitetsvæksten og konkurrenceevnen i Frankrig. En fremskyndelse af digitalisering af SMV'er er afgørende for at nå EU's digitale 2030-mål, hvorefter mere end 90 % af Den Europæiske Unions SMV'er senest i 2030 bør opnå et grundlæggende niveau af digital intensitet som minimum. "France Num" er fortsat det vigtigste offentlige redskab til støtte for grundlæggende digitalisering af SMV'er og fungerer hovedsagelig som et netværk af aktører, der er involveret i den digitale omstilling. Den nye plan "Osez l'IA" har til formål at udbrede AI-teknologier i store virksomheder og SMV'er og dermed bidrage til digitaliseringen. Den er imidlertid hverken målrettet SMV'er eller fokuseret på grundlæggende digitalisering.
- (33) Den nedgang i dekarboniseringen, der blev konstateret i 2024, fortsatte i 2025. Ingen sektorer er på rette spor til at nå de mål for 2030, der er fastsat i Frankrigs tredje udkast til en lavemissionsstrategi, og de største efterslæb findes inden for bygnings- og transportsektoren, og det forværres af nedgangen i naturlige kulstofdræn, som modvirker drivhusgasemissionerne. Transportsektoren er fortsat den vigtigste kilde til drivhusgasemissioner i Frankrig. Det er afgørende at fremskynde dekarboniseringen af vejtransporten for at nå målene for reduktion af drivhusgasemissioner. Godstransporten i Frankrig er fortsat i vid udstrækning vejbaseret. For at støtte et modalskift fra vej til jernbane og indre vandveje er Frankrig nødt til at færdiggøre det transeuropæiske transportnet for at øge kapaciteten og nettætheden og sikre tilstrækkelige investeringer i jernbaneinfrastruktur. De indre vandveje rummer også et stort dekarboniseringspotentiale og kunne udnyttes yderligere ved at forbedre kvaliteten af nettene af indre vandveje, flodinformationstjenesternes interoperabilitet, datatilgængelighed og terminaltæthed. Frankrig kunne yderligere fremme anvendelsen af lav- og nulemissionskøretøjer ved at gøre køb af køretøjer med forbrændingsmotor mindre attraktivt, fritage elektriske tunge køretøjer for vejafgifter på motorveje og internalisere de eksterne omkostninger ved CO₂-udledningen fra konventionelle tunge køretøjer i vejafgifterne.

- (34) Det endelige energiforbrug i sektoren for boliger og tertiære bygninger har stort set været stagnerende siden 2015 og steg med 1 % i 2024, mens drivhusgasemissionerne ifølge Citepas seneste foreliggende skøn kun faldt med 1,5 % i 2025 (sammenlignet med -0,7 % i 2024). Frankrig er fortsat ikke på rette spor til at nå sit tredje kulstofbudget for sektoren²⁵. Selv om "MaPrimeRenov"-ordningen er blevet ændret for at fremme mere effektive energirenoveringer, er antallet af energirenoveringer faldet med 10 %, hvilket afspejler de gentagne "stop-start"-ændringer i ordningen. Denne ustabilitet – gennem afbrydelser, ændringer af hvilke typer arbejder der er støtteberettigede og af indkomstbetingelserne for adgang til finansiering – har svækket fremdriften, mindsket forudsigeligheden for husholdningerne og sektoren og bremset udbredelsen af varmepumper. Frankrig har for nylig vedtaget reformer for at styrke ordningen for energispareattester (CEE'er) og afhjælpe tidligere konstaterede mangler ved den franske revisionsret²⁶, men overgangen til CEE-baseret finansiering kræver nøje overvågning. Frankrig er derfor nødt til at øge indsatsen for at nå sit mål for bygningsemissioner i 2030 i henhold til sit tredje udkast til en lavemissionsstrategi (SNBC-3), navnlig ved at forenkle ordningerne og sikre stabil og forudsigelig støtte. Dette omfatter prioritering af ambitiøse renoveringer (navnlig på mindst 30 % energibesparelser) og målretning af indsatsen mod sårbare husholdninger.

²⁵ Med 56 MtCO_{2e} ligger Frankrig under sit tredje kulstofbudget for sektoren, som er fastsat til gennemsnitligt 52 MtCO_{2e} i perioden 2024-2028.

²⁶ Cour des Comptes, 2024 [Les certificats d'économies d'énergie, communication à la commission des finances, de l'économie générale et du contrôle budgétaire de l'Assemblée nationale](#).

- (35) Frankrig nåede i 2024 sit retligt bindende mål for vedvarende energi for 2020, idet vedvarende energi udgjorde 23,2 % af det endelige energiforbrug – fire år forsinket. Det er fortsat ikke på rette spor i forhold til sit vejledende bidrag²⁷ til EU-målet for 2030 på 42,5 %. Efter flere års høring blev det tredje flerårige energiprogram (PPE-3) endelig vedtaget i februar 2026, hvilket bidrog til at præcisere den politiske ramme og gav større forudsigelighed for investeringerne. Opfyldelsen af de nationale mål for 2030 og 2035 og genoprettelsen af investorenes og projektudviklernes tillid vil kræve, at loven om fremskyndelse af vedvarende energi fra 2023²⁸ gennemføres fuldt ud. Reformen er medtaget i Frankrigs genopretnings- og resiliensplan og i dets mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag for at understøtte en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode. Selv om der er vedtaget nogle reformer, er der fortsat behov for at tage fat på væsentlige barrierer, navnlig de langsomme og komplekse tilladelsesprocedurer. Endelig vil en hurtig iværksættelse af udbud på tværs af alle teknologier sammen med en større regionalisering af energiplanlægningen – navnlig i regionerne i den yderste periferi, der står over for særlige begrænsninger – være afgørende for at indfri Frankrigs ambitionsniveau for vedvarende energi og støtte opskaleringen af indenlandske og EU's værdikæder for ren teknologi i strategiske sektorer.

²⁷ Den formel, der er fastsat i bilag 2 til forordningen om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, angiver, at Frankrigs mål bør være 44 % senest i 2030.

²⁸ Omkring en fjerdedel af de nødvendige gennemførelsesretsakter mangler stadig, og kun 16 000 kommuner har udpeget "zoner til fremskyndelse af vedvarende energi".

- (36) Perioder med overforsyning af elektricitet og stagnerende efterspørgsel i Frankrig kan bidrage til hyppigere episoder med negative priser, begrænsning af produktionen af elektricitet fra vedvarende energikilder og modulering af atomkraft. I den forbindelse kan fleksibilitetsmidler såsom efterspørgselsreaktion eller lagringskapacitet spille en stadig mere nyttig rolle, hvor det er omkostningseffektivt, for at optimere elsystemet, sikre forsyningssikkerheden og forvalte nettene bedre. Selv om der er gjort visse fremskridt, bl.a. med yderligere batterikapacitet, der blev installeret i 2025, er der behov for en yderligere indsats for at integrere stigende mængder af vedvarende og ren elektricitet. Dette er særlig vigtigt i lyset af det forventede fald i energiproduktionen på eksisterende atomkraftværker inden 2050 og risikoen for ikkeplanlagte vedligeholdelsesarbejder. Dette understreger også behovet for både indenlandsk og grænseoverskridende netforstærkning. Elsystemoperatørerne (RTE²⁹ og Enedis) har forpligtet sig til betydelige investeringer for at udbygge og modernisere transmissions- og distributionsnettene. Selv om Frankrig generelt gør fremskridt i retning af at opfylde sine forventede behov for infrastrukturinvesteringer, afhænger gennemførelsen fortsat af tilstrækkelig produktions- og arbejdskraftkapacitet, herunder kvalificeret arbejdskraft samt produktion og levering af kabler. Til sammenligning er fremskridtene med grænseoverskridende projekter fortsat begrænsede: Frankrigs elsammenkoblingsniveau i 2025 var under EU-målet for 2030 på 15 %. Selv om Frankrig er sammenkoblet med sine nabolande, og nye projekter er undervejs, er der fortsat forsinkelser, og vigtige projekter, såsom sammenkoblingen over Pyrenæerne, afspejles ikke fuldt ud i den nuværende planlægning på trods af deres status som projekter af fælles interesse. En styrkelse af den grænseoverskridende sammenkoblingskapacitet er fortsat afgørende for på kort sigt at bidrage til at håndtere overskudsproduktionen af elektricitet, forbedre EU-markedsintegrationen, systemets fleksibilitet og udbygningen af vedvarende energi, navnlig i forhold til Den Iberiske Halvø.

²⁹ RTE's store investeringsplan på 100 mia. EUR frem til 2040 blev godkendt af den franske tilsynsmyndighed i februar 2026: [Examen du schéma décennal de développement du réseau de RTE élaboré en 2025 | CRE](#).

- (37) Den seneste stigning i forsyningen og tilgængeligheden af ren elektricitet (gennem større tilgængelighed af atomkraftværkerne og hurtigere udrulning af solenergi) har sammen med en stort set stabil efterspørgsel og et større behov for fleksibilitetsløsninger i elsystemet bidraget til et hyppigere antal timer med negative priser, større prisvolatilitet, større begrænsning af produktionen af vedvarende energi og et større behov for at modulere atomproduktionen. Frankrig har et elektricitetsmix, der i vid udstrækning er frit for fossile brændsler, og havde i 2025 de tredje laveste engrospriser på elektricitet i EU, hvilket gør ren elektricitet til en økonomisk attraktiv vektor for dekarbonisering. Der er imidlertid fortsat et betydeligt uudnyttet elektrificeringspotentiale, som forstærker den nuværende dynamik med overudbud: Elektricitetens andel af Frankrigs endelige energiforbrug ligger over EU-gennemsnittet, men har været stagnerende i det sidste årti og er ifølge det franske departement for statistiske data og undersøgelser (SDES) kun steget moderat fra 20 % i 1990 til 26 % i 2024. I 2024 udgjorde elektricitet henholdsvis 35,4 % og 35,7 % af husholdningernes og industriens endelige forbrug, mens andelen i transportsektoren forblev lav på 2,5 %. Yderligere fremskridt med elektrificering på tværs af sektorer ville derfor bidrage til en omkostningseffektiv dekarbonisering af økonomien, skabe yderligere afsætningsmuligheder for lavemissionselproduktion og understøtte forretningsgrundlaget for udbredelsen af vedvarende energi og fleksibilitetsløsninger. Dette kunne opnås ved at gennemføre et program for elektrificering af slutanvendelser med ambitiøse mål for sektorer med høje emissioner – såsom transport samt opvarmning og køling i bygninger og industrien.

- (38) Vandknaphed begrænser i stigende grad den økonomiske aktivitet, idet 24-26 % af Frankrigs bruttoproduktion er eksponeret for risici i forbindelse med overfladevand, og de tørkerelaterede omkostninger oversteg 5 mia. EUR i 2022. Virkningerne af vandknaphed går på tværs af sektorer og skaber spændinger mellem vandintensive sektorer såsom energi, landbrug, industri og turisme i de fleste regioner. Disse belastninger forværres yderligere af Frankrigs afhængighed af vand til elproduktion (vandkraft og køling af kernekraftværker), hvis klimarisici anerkendes i den tredje nationale plan for tilpasning til klimaændringer (PNACC-3). Regionale forskelle forstærker yderligere dette pres: Intensive landbrugsområder er påvirket af nitrat- og pesticidforurening, og by- og industriregioner står over for stor efterspørgsel kombineret med forskellige former for forurening (herunder PFAS³⁰ og mikroplast). Adgangen til drikkevand og sanitet er fortsat en udfordring med et betydeligt årligt investeringsunderskud på omkring 4,6 mia. EUR, navnlig i regionerne i den yderste periferi, trods målrettede investeringsprogrammer såsom vandplanen for de oversøiske departementer (PEDOM). Det er nødvendigt at styrke den nationale og lokale vandforvaltning for bedre at kunne håndtere konkurrerende behov og løse konflikter på tværs af sektorer, samtidig med at investeringsunderskuddene i robust vandinfrastruktur afhjælpes, overvågningen og gennemsigtigheden af vandkvaliteten styrkes, og vandkvaliteten beskyttes mod landbrugs- og industriforurening for at mindske de økonomiske konsekvenser af vandknaphed og forringelse af vandkvaliteten. Endelig bør disse forbedringer indgå i en integreret tilgang til klimatilpasning og modstandsdygtighed.

³⁰ Per- og polyfluoralkylstoffer (dvs. syntetiske evighedskemikalier).

- (39) I lyset af den afgørende rolle, som menneskelig kapital spiller med hensyn til at øge Unionens konkurrenceevne og strategiske autonomi, henstillede Rådet i 2026, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til hurtigt at håndtere de strukturelle udfordringer relateret til menneskelig kapital for så vidt angår færdigheder og uddannelse, som hæmmer konkurrenceevnen. De landespecifikke henstillinger, som rettes til Frankrig i 2026, kan bidrage til gennemførelsen af Rådets henstilling om den menneskelige kapital i Unionen.
- (40) Trods en betydelig forbedring er beskæftigelsesfrekvensen i Frankrig fortsat lav, og der består fortsat hindringer for beskæftigelse, navnlig for unge arbejdstagere. Trods bestræbelser på at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed gennem programmer med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og ESF+, såsom "1 jeune, 1 solution" og "Contrat d'engagement jeune", er ungdomsarbejdsløsheden (19,7 % af de 15-24-årige i 2025) og andelen af unge, der hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse (12,7 % af de 15-29-årige i 2025), stigende. Jobmulighederne for unge er navnlig utilstrækkelige i regionerne i den yderste periferi, i landdistrikter, i byernes randområder og i områder, der gennemgår en industriel omstilling. Den begrænsede adgang til økonomisk overkommelige boliger og transport hæmmer yderligere integrationen på arbejdsmarkedet, og disse udfordringer er særligt udtalte i regionerne i den yderste periferi. Selv om udrulningen af reformen af France Travail og den nuværende gennemførelse af loven om fuld beskæftigelse stadig mangler at blive vurderet, kan en afhjælpning af disse hindringer, navnlig ved at forbedre målretningen, sammenhængen og kendskabet til eksisterende støtteordninger, forbedre adgangen til boliger og mobilitetsmuligheder og afstemme uddannelse og erhvervsuddannelse bedre efter arbejdsgivernes behov, forbedre integrationen på arbejdsmarkedet, navnlig for unge, og mindske manglen på arbejdskraft.

- (41) Det franske arbejdsmarked er også præget af mismatch mellem udbudte og efterspurgte færdigheder, navnlig i nøglesektorer som fremstillingsindustrien, bygge- og anlægssektoren samt social- og sundhedssektoren, hvor der fortsat er rekrutteringsvanskeligheder. Frankrig har investeret i opkvalificering og omskoling af arbejdstagere med støtte fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), hvilket har ført til en mindre stigning i antallet af voksne, der deltager i uddannelse (49,2 % i 2022 mod 48,4 % i 2016). Fremskridtene hen imod 2030-målet på 65 % er imidlertid fortsat langsomme, navnlig blandt lavtuddannede og ældre arbejdstagere. Der er fortsat behov for at afstemme uddannelsesstilbuddene bedre efter arbejdsmarkedets behov og for stærkere støtte til sårbare grupper. Desuden kan de seneste nedskæringer i finansieringen af lærlingeuddannelser og uddannelsesforløb³¹ reducere deltagelsen i samme Manglen på kvalificeret arbejdskraft, navnlig inden for STEM (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik), begrænser Frankrigs evne til at imødekomme den voksende efterspørgsel i teknologidrevne sektorer. Navnlig IKT-specialister og industriteknikere hører til de erhverv, hvor væksten forventes at blive størst, men næsten 1 ud af 4 stillinger risikerer at forblive ubesat på grund af denne mangel på kvalificeret arbejdskraft. Optagelsen på STEM-uddannelser er faldende og ligger fortsat under EU-gennemsnittet. Bestræbelser på at øge optagelsen på STEM-uddannelser på de gymnasiale og videregående niveauer, kombineret med en tidlig indsats over for elever med stort potentiale samt styrket løbende uddannelse af lærere inden for STEM-områder, vil kunne bidrage til at afhjælpe manglen på STEM-kompetencer i nøgleindustrier.

³¹ 2026-budgettet, Loi de Finances 2026.

- (42) Det franske uddannelsessystem er præget af et faldende niveau i grundlæggende færdigheder og STEM-fag³². Selv om PISA-resultaterne ligger tæt på EU-gennemsnittet, er andelen af 15-årige med svage resultater inden for naturvidenskab, matematik og læsning steget og overstiger 2030-målet på 15 %³³, navnlig inden for matematik, hvor der er færre elever, der brillerer. Frankrig er også kendetegnet ved at have nogle af de største socioøkonomiske forskelle i EU³⁴, og den socioøkonomiske baggrund er fortsat en stærk indikator for uddannelsesresultater. Den eksisterende støtte til elever med dårlige resultater er fortsat utilstrækkelig, hovedsagelig på grund af den utilstrækkelige dækning af "réseaux d'éducation prioritaire" (prioriteret uddannelsesnetværk). En udvidelse af områderne for prioriteret uddannelse, indførelse af fleksible kriterier for dårligt stillede skoler og anvendelse af elevvurderingsdata til at tilpasse undervisningsmetoderne kan bidrage til bedre at imødekomme individuelle behov og forbedre elevernes resultater i grundlæggende færdigheder fra en tidlig alder. Hyppige politiske ændringer har imidlertid medført utilstrækkelig tid til gennemførelse og evaluering, reduceret ejerskabet blandt lærerne og hæmmet reformernes effektivitet.

³² TIMSS-undersøgelsen (Trends in International Mathematics and Science Study) fra 2023.

³³ Ifølge PISA-undersøgelsen fra 2022 (programmet for international elevevaluering) præsterede 28,8 % af de 15-årige i Frankrig lavt inden for matematik (29,5 % for EU), 26,9 % inden for læsning (26,2 % for EU) og 23,8 % inden for naturfag (24,2 % i EU).

³⁴ OECD (2023). PISA 2022 Results (bind I).

- (43) Der består fortsat væsentlige udfordringer med at forbedre lærernes arbejdsvilkår og kvaliteten af deres uddannelse, hvilket svækker lærerfagets tiltrækningskraft. Frankrig står over for et faldende antal kandidater til lærerstillinger og et stigende frafald blandt det fastansatte personale. Blandt de vigtigste medvirkende faktorer er en utilstrækkelig aflønning sammenlignet med EU-gennemsnittet³⁵, dårlige arbejdsvilkår, begrænset faglig anerkendelse og begrænsede mobilitetsmuligheder³⁶³⁷. Den seneste TALIS-undersøgelse viser desuden, at franske lærere rapporterer lavere tilfredshed med både lærergrunduddannelsen og den løbende faglige udvikling end deres kolleger i EU, og at der er væsentlige mangler i uddannelsen, navnlig på nye områder som integration af kunstig intelligens. Den stigende anvendelse af midlertidigt ansatte lærere med lavere kvalifikations- og erfaringsniveau og ringere adgang til uddannelse kan påvirke undervisningens kvalitet. Der er taget skridt til at forbedre undervisningsforholdene, herunder reformen af lærergrunduddannelsen fra 2025, som allerede har ført til en stigning i antallet af ansøgninger til optagelsesprøver, hvilket tyder på, at erhvervets tiltrækningskraft kan være stigende. I 2026-budgettet blev nedlæggelsen af mere end 4 000 lærerstillinger imidlertid fastlagt, hvilket delvis blev begrundet med den demografiske tilbagegang, men som også begrænser mulighederne for at nedbringe klassestørrelserne. Reformen af løbende faglige udvikling fra 2022 har endnu ikke medført væsentlige forbedringer i uddannelsesdækning, tilgængelighed eller kvalitet. Der er plads til yderligere foranstaltninger for at afstemme grunduddannelsen og efteruddannelsen bedre til alle elevers skiftende behov³⁸ og give lærere og skoler større autonomi³⁹. Revisionsretten advarer navnlig om, at skoleledere i praksis har begrænsede muligheder for at tilpasse sig elevernes behov og lokale forhold⁴⁰.

³⁵ Lærernes løn svarer til 82 % af lønnen til en arbejdstager med en videregående uddannelse (EU-gennemsnit: 85 %), og kun 26,6 % af lærerne er tilfredse med deres løn (EU-gennemsnit: 37,3 %). OECD, 2025, *Education at a Glance*.

³⁶ France Stratégie, 2024, [Arbejde i den offentlige sektor: Udfordringen med tiltrækningskraft](#).

³⁷ Cour de Comptes, [Devenir enseignant: la formation initiale et le recrutement des enseignants des premier et second degrés](#), Rapport public thématique, 2023.

³⁸ Education: comment mieux orienter la dépense publique, Conseil d'analyse économique, 2025, findes på: [Éducation: comment mieux orienter la dépense publique](#).

³⁹ Lastra-Anadón, C. og S. Mukherjee (2019), "Cross-country evidence on the impact of decentralisation and school autonomy on educational performance", OECD Working Papers on Fiscal Federalism, No. 26, OECD Publishing, Paris, <https://doi.org/10.1787/c3d9b314-en>.

⁴⁰ Cour des comptes, "Mobiliser la communauté éducative autour du projet d'établissement, Rapport public thématique", 2023.

- (44) Selv om beskæftigelsesfrekvensen er steget, er risikoen for fattigdom eller social udstødelse blevet større i de seneste år. En central drivkraft bag denne udvikling er den stigende udbredelse af fattigdom blandt personer i arbejde, som er steget kraftigt i de seneste år, navnlig blandt selvstændige og husholdninger med børn. Flere faktorer ligger bag denne stigning: Ufrivillig deltidsbeskæftigelse og opsplittet beskæftigelse reducerer det samlede antal arbejdstimer, mens antallet af selvstændige uden ansatte (mikroiværksættere og platformarbejdere)⁴¹ med meget lave indkomster og begrænset autonomi er steget. Desuden hæmmer lavtlønsfælder og utilstrækkelig adgang til uddannelse karriereudviklingen, og der er fortsat bekymringer om arbejdsforholdene, herunder lange arbejdstider og en høj andel af arbejdsulykker med dødelig udgang. En indsats over for lavtlønsfælder og usikre ansættelsesforhold, flere uddannelsesmuligheder og forbedrede arbejdsforhold samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, herunder for platformarbejdere, kan bidrage til at reducere fattigdom blandt personer i arbejde.

⁴¹ Rapport pour la France. GDPoweR – Récupération des données des travailleurs au service de la négociation et du suivi des accords collectifs dans l'économie des plateformes. 2025.

- (45) Andelen af børn i risiko for fattigdom eller social udstødelse nåede op på 27,5 % i 2025, hvilket ligger langt over resten af befolkningen (19,1 %) og er den femtehøjeste andel i EU. Denne stigning skyldes flere faktorer. Forældre har vanskeligt ved at sikre en tilstrækkelig arbejdsindkomst, idet 9,2 % af børnene lever i husholdninger med meget lav arbejdsintensitet, hvilket er en af de højeste andele i EU. Desuden er fattigdom blandt personer i arbejde steget kraftigt blandt husholdninger med børn og rammer navnlig eneforsørgerfamilier, hvor forsørgeren oftest er moderen. Blandt beskæftigede eneforsørgere var hver femte i risiko for fattigdom i 2025, og de vigtigste årsager hertil omfattede ufrivillig deltidsbeskæftigelse og tabte karrieremuligheder, ofte på grund af mangel på passende børnepasningstilbud. Selv om det samlede udbud af børnepasning er relativt stort i Frankrig, er adgangen fortsat meget ulige fordelt: Forskellen mellem bedrestillede og dårligt stillede børn (36 procentpoint) er større end EU-gennemsnittet (20 procentpoint). I 2023 havde 76 % af de familier, der levede i fattigdom, ikke råd til børnepasning⁴². Desuden er der fortsat bekymring over kvaliteten af, tilgængeligheden af og omkostningerne ved børnepasning, som varierer betydeligt på tværs af Frankrig. Territoriale forskelle i job- og uddannelsesmuligheder samt i adgang til økonomisk overkommelige boliger, transport samt sundheds- og socialydelser hæmmer yderligere forældres muligheder for at sikre en tilstrækkelig arbejdsindkomst. Disse udfordringer forværres yderligere af de stigende leveomkostninger, som har bidraget til at øge alvorlige materielle eller sociale afsavn blandt børn (10 % i 2025 mod 7,9 % i EU), idet enlige forsørgere og store familier rammes hårdest af stigende bolig-, energi- og fødevareudgifter⁴³. Den stigende hjemløshed i Frankrig⁴⁴ rammer i stigende grad familier med børn⁴⁵. På trods af nylige reformer, der har til formål at forbedre balancen mellem arbejdsliv og privatliv for familier, er børnetilskud og boligydelse ikke fulgt med inflationen, og kriterierne for støtteberettigelse er blevet strammet. En gennemgang af familieydelsenes og boligydelsenes effektivitet, en indsats mod beskæftigelseshindringer for forældre, bedre adgang til børnepasning samt en reduktion af territoriale forskelle i adgangen til tjenester kan bidrage til at mindske børnefattigdom.

⁴² CNAF-ONAPE, L'accueil des jeunes enfants - Édition 2025, 2025, [Observatoire national de la petite enfance \(Onape\) | CAF – Caisse d'Allocations Familiales](#).

⁴³ [INSEE, privation matérielle et sociale en 2025](#).

⁴⁴ Fondation pour le Logement, "31ème rapport sur le mal-logement en France en 2026" 2026.

⁴⁵ UNICEF-FAS, *Baromètre Enfants à la rue*, 2025.

- (46) I betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem euromedlemsstaternes økonomier og disse økonomiers kollektive bidrag til Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde henstillede Rådet i 2026, at euromedlemsstaterne træffer foranstaltninger, herunder gennem deres genopretnings- og resiliensplaner, til at efterkomme henstillingen fra 2026 om den økonomiske politik i euroområdet. For Frankrig bidrager henstilling 1 til at efterkomme den første, den anden og den femte henstilling vedrørende euroområdet, henstilling 2 bidrager til at efterkomme den fjerde henstilling vedrørende euroområdet, henstilling 3 bidrager til at efterkomme den syvende, den ottende og den niende henstilling vedrørende euroområdet, henstilling 4 bidrager til at efterkomme den syvende henstilling vedrørende euroområdet og henstilling 5 bidrager til at efterkomme den femte henstilling vedrørende euroområdet,

HENSTILLER, at Frankrig i 2026 og 2027 træffer foranstaltninger med henblik på at:

1. sikre, at nettoudgifterne overholder den korrigerende kurs som henstillet af Rådet den 21. januar 2025 i betragtning af afvigelsen fra det anbefalede loft over nettoudgifterne, som Kommissionen forventer for 2026; øge de generelle forsvars- og sikkerhedsudgifter og styrke forsvarsberedskabet og samtidig garantere gældsholdbarhed og udgiftseffektivitet samt gradvis tilpasse budgettet til strukturelt højere forsvarsudgifter; sikre, at foranstaltninger, som træffes for at afbøde konsekvenserne af stigende energipriser, er af midlertidig karakter, fokuserer på at beskytte sårbare husstande eller på at dække behovene hos energiintensive selskaber og fastholder incitamentet til energibesparelser, og at det sikres, at deres finanspolitiske omkostninger er forenelige med forpligtelserne i henhold til EU's finanspolitiske ramme fortsætte med at gennemføre det sæt reformer og investeringer, der ligger til grund for den forlængede tilpasningsperiode, som henstillet af Rådet den 21. januar 2025; sikre pensionssystemets finanspolitiske holdbarhed, samtidig med at der tages hensyn til rimelighed, og dets bidrag til beskæftigelse og potentiel vækst styrkes; udnytte resultaterne af udgiftsanalyser til varigt og væsentligt at reducere de offentlige udgifter og forbedre deres effektivitet; flytte beskatningen væk fra produktionsfaktorer over mod forbrug og miljøafgifter og samtidig rationalisere og reducere skatteudgifter på det finanspolitiske og sociale område; reducere den administrative kompleksitet ved at fjerne overlappende kompetencer og dermed forbedre udgiftseffektiviteten; styrke den administrative kapacitet og den fysiske planlægning i regionerne i den yderste periferi
2. sikre videreførelsen af de reformer og investeringer, der er gennemført inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten; opretholde gennemførelsestempoet for programmerne vedrørende samhørighedspolitikken, hvor det er relevant med udgangspunkt i omfordelingen til strategiske prioriteter og fleksibilitetsmuligheder, der blev aftalt som led i midtvejs gennemgangen inden for rammerne af samhørighedspolitikken

3. yderligere forenkle den nationale regulering, reducere den administrative byrde og reducere de lovgivningsmæssige restriktioner for virksomheder, navnlig i bygge- og servicesektoren, og tackle hindringer for varers fri bevægelighed; styrke virksomhedernes FoI-intensitet ved at målrette offentlige støtteordninger bedre, så de tilskynder til forskning og udvikling i virksomhederne og fremmer udbredelsen af innovation, ved at opretholde offentlig støtte gennem en flerårig investeringsplan og tilskynde institutionelle investorer og detailinvestorer til at investere i egenkapital, navnlig finansieringsstøtte til vækstvirksomheder og disruptiv innovation; skabe økosystemer, der støtter samarbejde mellem den akademiske verden og erhvervslivet og gøre det mere effektivt; forbedre digitaliseringen af SMV'er, herunder ved at gøre de eksisterende offentlige støtteforanstaltninger mere effektive; fortsat fremme diversificering af beskæftigelse i regioner, der er berørt af industriel omstilling;
4. fremskynde dekarboniseringen af transportsektoren ved at fjerne barrierer og skabe incitamenter til at øge efterspørgslen efter og udbuddet af transportformer og køretøjer med lave emissioner; øge bygningers energieffektivitet og reducere afhængigheden af fossile brændstoffer ved at sikre stabil og forudsigelig støtte med særlig fokus på ambitiøse renoveringer og sårbare husholdninger; fremskynde udbredelsen af projekter vedrørende vedvarende og ren energi, herunder ved fortsat at strømline tilladelsesprocedurerne; fremme fleksibilitetsløsninger såsom efterspørgselsreaktion, lagringsteknologier eller rene styrbare midler og sikre tilstrækkelige investeringer i elnettets kapacitet samt i grænseoverskridende sammenkoblinger; fremskynde elektrificeringen af slutanvendelser med fokus på sektorer med høje emissioner; forbedre vandforvaltningen for bedre at håndtere konkurrerende behov mellem vandintensive sektorer og sikre tilstrækkelige investeringer i vandinfrastruktur, navnlig i regionerne i den yderste periferi, samt beskytte vandkvaliteten mod forurening fra landbruget og industrien;

5. afhjælpe manglen på kvalificeret arbejdskraft ved at tilpasse uddannelsesstilbuddene til arbejdsmarkedets behov, herunder på territorielt niveau, og øge optagelsen på fag inden for naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM); øge integrationen på arbejdsmarkedet ved at fjerne barrierer for uddannelse og beskæftigelse for unge og udvide adgangen til uddannelse for lavtuddannede og ældre arbejdstagere; forbedre uddannelsesresultaterne og mindske ulighederne inden for uddannelse; styrke lærerfaget, bl.a. ved at forbedre arbejdsvilkårene og lærernes grund- og videreuddannelse; forebygge og reducere fattigdom blandt personer i arbejde og børnefattigdom ved at fjerne barrierer for indtægtsgivende og varig beskæftigelse, navnlig for forældre, ved at forbedre adgangen til børnepasning af høj kvalitet for de dårligst stillede husholdninger og ved at mindske territoriale forskelle i adgangen til tjenester, navnlig sundhedsydelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand
